

[Pia Kjærsgaard]

men det har jeg allerede fortalt hvordan vi vil løse. Vi kan i hvert fald ikke medvirke, som det øvrige Folketing åbenbart kan, til denne meget løse og lidt dårligt formulerede dagsorden.

Formanden:

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 11.54

Mødet genoptaget kl. 13.00

Forhandlingen genoptoges.

Albrechtsen (VS):

I al korthed er det spørgsmål, som vi debatterer i dag, muligt at sammentrække til det enkle: hvad gøres der ved den voksende bolignød? Hvad gøres der ved det problem, at flere og flere ønsker at få en lejebolig, men er afskåret fra det, fordi der er et for ringe udbud af lejeboliger på markedet og også et for ringe udbud af gode lejeboliger. Det er det egentlige problem, hvis vi ser på den helt akutte situation på boligmarkedet.

Baggrunden er selvfølgelig hele den boligpolitik, som har været ført fra 1960'erne, da man byggede hele det skæve fordelingssystem op, som er knyttet til den danske boligsektor, byggende på det kæmpestore, massive subsidieringssystem for ejerboligsektoren, som finder sted via rentefradragssystemet, på den ene side og så det langt mere beskedne subsidieringssystem, som den anden halvdel af befolkningen nyder godt af, nemlig den støtte, som ydes til almennyttigt byggeri og til boligsikring og boligydelse, summer, som sammenholdt med rentefradragets omfang er ganske beskedne.

Det er det fordelingsmæssige problem. Det andet problem er, at man samtidig har fået opbygget en byggesektor baseret på privat foretagsomhed, som ikke er i stand til på ordentlig og forsvarlig vis at løse de opgaver, som samfundet har krav på bliver løst.

Nu er der i og for sig ikke noget overraskende i, at privat foretagsomhed ikke slår til. Det er vel et generelt fænomen, som gælder overalt i samfundet, hvor den private foretagsomhed skal stå for opgaveløsninger-

ne, men man kan måske godt sige, at byggesektoren i ganske særlig grad udviser tegn på den ineffektivitet, der altid opstår i privatkapitalistisk produktion. Det er en sektor, der er præget af manglende tilpasningsevne, flaskehalse og alt for dyrt byggeri, alt for dårlig udnyttelse af produktionsmidler og ressourcer i sektoren. Generelt tror jeg egentlig, man kan sige, at den danske byggesektor, de private byggeselskaber, har haft lov til at udvikle sig i monopollignende retning under alt for ringe offentlig kontrol og styring og på en sådan måde, at de samfundsmæssige ressourcer i dag på dette område i alt for høj grad betales af det offentlige, men udnyttes af andre. Det er ikke noget, der er taget særlig megen højde for i denne debat, men jeg håber, at det meget snart vil blive muligt at nå frem til en diskussion om, hvordan man kommer disse mere grundlæggende problemer til livs.

Et par enkelte ting om de delemler, som har været oppe i debatten, og som jeg også synes har været væsentlige. For det første ældreboligproblematikken. Ministeren gentager sin opfordring om at vedtage det forslag, ministeren har fremsat, men som et flertal ikke bryder sig om, og som regeringen åbenbart har tænkt sig med jævne mellemrum at forsøge at overtale flertallet til at vedtage. Her må man konstatere, at regeringen har haft over 4 år til at forsøge at fremkomme med et forslag, der kunne løse problemerne. Det har regeringen ikke magtet, men regeringen er åbenbart ikke til sinds på noget tidspunkt at bøje sig for den kendsgerning, at der er et flertal, som vil noget andet. Jeg håber så bare, at det, som ligger i det socialdemokratiske dagsordensforslag, nemlig at der skal ske en forøgelse af indsatsen på ældreboligområdet, også af folketingsflertallet meget snart vil blive fulgt op af handling, således at regeringen ikke i det uendelige kan få lov til at læne sig tilbage og ingenting foretage sig.

Noget lignende kunne man egentlig sige om flygtningeproblematikken. Der er kommet en rapport fra boligministerens flygtningeudvalg, som konstaterer, at der er 8.000 flygtninge, der skal sikres boliger til i 1987, i hvert fald inden udgangen af 1988.

Det beklagelige ved rapporten og det beklagelige i og for sig også ved ministerens redegørelse er, at der ikke rigtig er noget